Bao Công Thám Án Liên Hoàn Họa

Bộ 6 tập

包公破疑案

包公探案故事

編文 王祖威 陳龍華

繪畫 水天宏

上海人民美術出版社

Bao Công Thám Án Liên Hoàn Họa

Bao Công Thẩm Án Liên Hoàn Họa
Bộ 6 tập

包｜公｜探｜案｜故｜事

包公破疑案

編文 王祖威 陳龍華
繪畫 水天宏
掃描制作 龍紀

上海人民美術出版社

Tập 1 - Bao Công phá nghi án

包公探案

包公破疑案

《包公破疑案》為無名氏所撰。安遇時在編撰《包公案》時收錄了其中的情節。

故事講述了包公喬裝成賣卜的李鐵口，私行察訪，查清了一件冒名頂替、謀財害命的奇案，法辦了真兇王信，開釋了屈打成招、被判死刑的沈秀才。

Nguyên tác: (khuyết danh)
Người dịch: Trần Đình Chiến
Vẽ tranh: Thủy Thiên Hoành

●一 宋朝時候，開封府祥符縣有個老秀才沈良謨，妻子早已去世，家道小康。他有個兒子，名叫沈猷，長得年少英俊，終日在家勤讀。

1. Thời nhà Tống, huyện Tường Phù phủ Khai Phong có một Tú tài già tên là Thẩm Lương Mô, vợ mất sớm, gia cảnh bình thường. Hắn có một con trai, tên là Thẩm Du, dáng vẻ trẻ tuổi anh tuấn, suốt ngày ở nhà đọc sách.

● 二十年前，沈良謨就給兒子訂了一門親，是同鄉趙進士家的女兒阿嬌。這年，他看到兒子已長大，便和趙進士商量，約定來年初春把兒媳婦娶過門。

2. Mười năm trước, Thẩm Lương Mô hứa gả con trai cho một nhà người thân, là con gái A Kiều của đồng hương Triệu Tiến sĩ. Năm ấy, hắn thấy con trai đã trưởng thành, bèn cùng Triệu Tiến sĩ thương lượng, ước định sang năm sẽ dựng vợ gả chồng.

三　不料這年秋天，黄河决堤，
整個祥符縣被淹了大半。沈良謨家
地勢低，一份傢私被大水衝得乾乾
净净，父子倆衹逃出了兩條性命。

3. Không ngờ mùa thu năm ấy, đê Hoàng Hà bị vỡ, huyện Tường Phù ngập trong nước lũ. Địa thế nhà Thẩm Lương Mô rất trũng, tư gia bị nước lũ cuốn sạch, hai cha con đành phải bỏ chạy thoát thân.

● 四 雖然大水很快就退了，但父子倆已變成無家可歸的人。沈良謨祇得領着兒子在附近祠堂裏安身，但因為家境不好，不久就病死了。

4. Tuy nước lũ rất mau rút đi, nhưng hai cha con trở thành người vô gia cư. Thẩm Lương Mô đành dẫn con đến sống ở ngôi từ đường gần đó, nhưng vì gia cảnh khó khăn, không bao lâu thì ốm chết.

包公脫親案

五 那趙家莊的地勢高，又離黃河堤遠，因此並沒遭到什麼災害。趙進士聽說沈家敗落的消息，為女兒的婚事耽起心來。

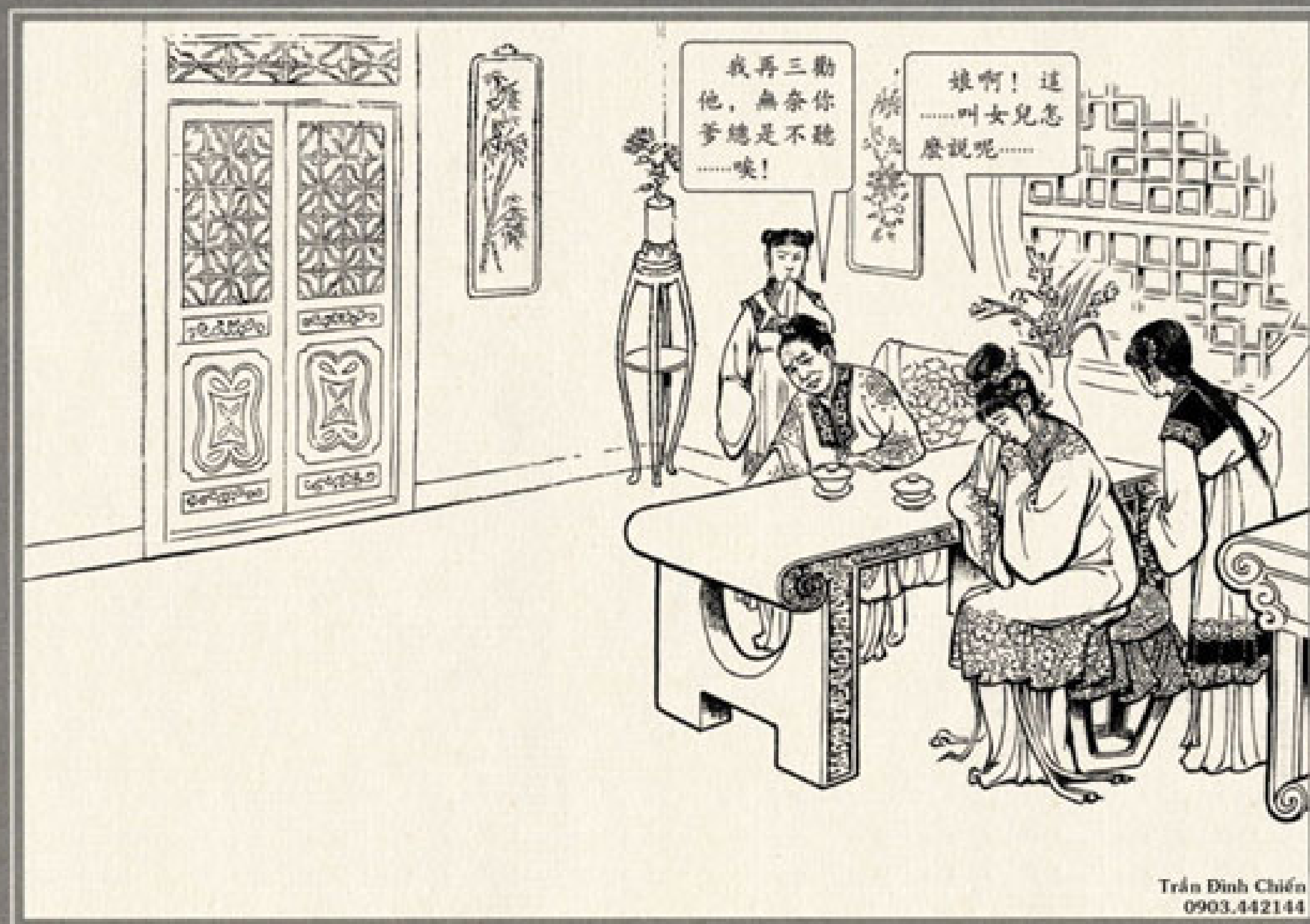
5. Triệu gia trang địa thế cao, lại cách xa đê Hoàng Hà, vì thế không gặp tai họa. Gia nhân báo tin rằng "Gia tài Thẩm gia bị nước cuốn sạch, lánh tạm ở trong từ đường. Nghe nói Thẩm lão gia không lâu thì chết". Triệu Tiến sĩ nghe được tin tức Thẩm gia tan nát, lo lắng cho việc hôn nhân của con gái, than rằng "Thật thế sao?".

● 六 趙進士想賴掉這門親，便到後堂和他的妻子田氏商量。

6. Triệu Tiến sĩ nghĩ tới việc thành thân, bèn đến hậu đường cùng vợ hắn là Điền thị thương lượng. Triệu Tiến sĩ nói "Phu nhân, Thẩm gia nhà tan cửa nát, Thẩm lão cũng đã tạ thế, ta muốn tìm cho con gái một nhà phú hộ khác, ngươi nghĩ sao?". Điền thị bảo "Nghe nói Thẩm Công tử ngay thẳng, từ hôn như thế, chỉ sợ tình lý không phải".

七 趙進士不聽勸告，氣惱地走了。田氏知道再勸也無用，便來到女兒房中，將此事一一對她說了。阿嬌聽說，不禁低聲哭泣起來。

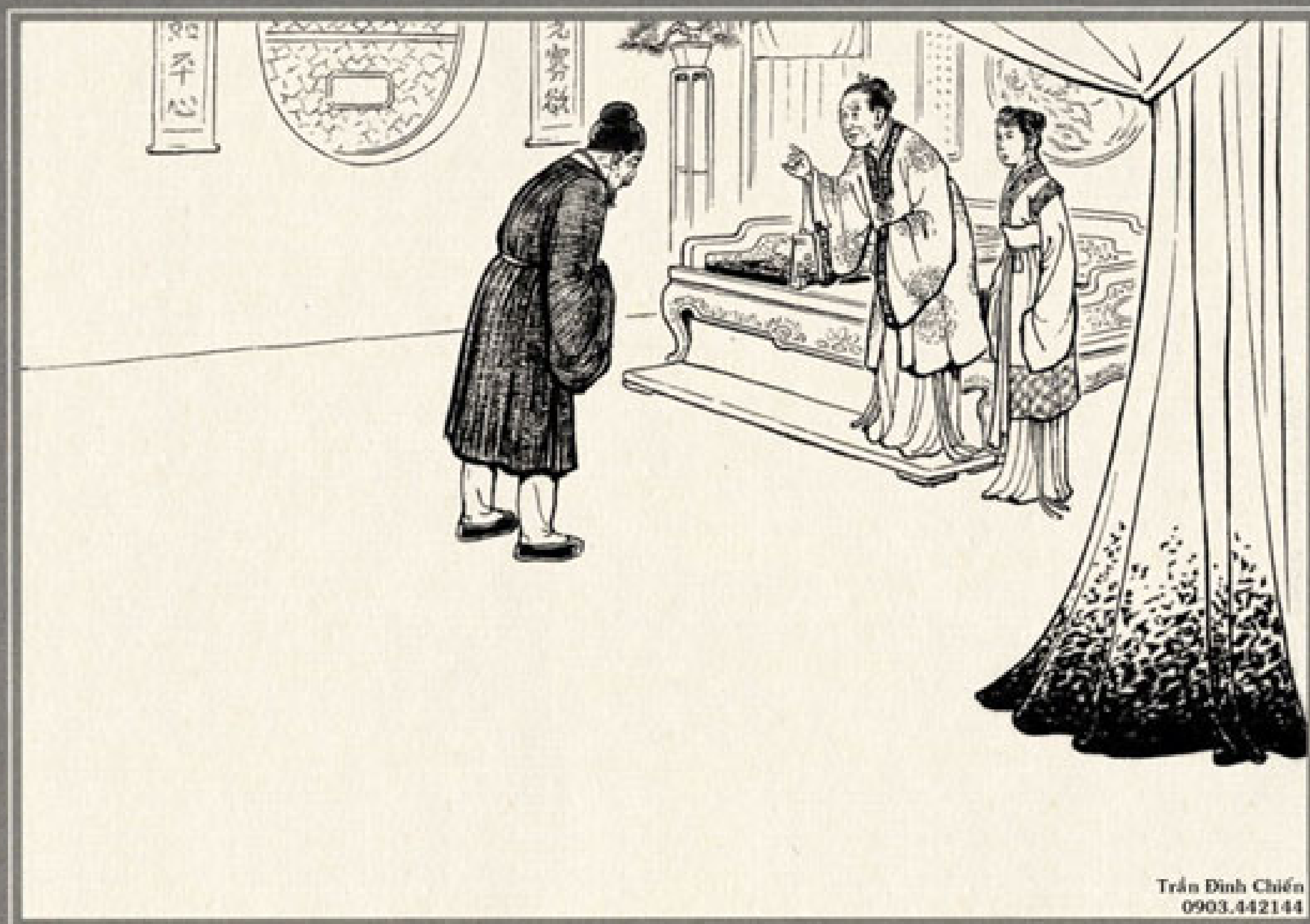
7. Triệu Tiến sĩ không nghe lời khuyên, tức giận bỏ đi. Điền thị biết có khuyên cũng vô ích, bèn đến phòng con gái, đem việc ấy nhất nhất kể cho nàng. A Kiều nghe thấy, không khỏi khóc nức nở. Điền thị nói “Ta hai ba lần khuyên hắn, nhưng lão gia ngươi không nghe... Than ôi!”. Bấy giờ bên ngoài có tiếng gọi “A Kiều! ... sao gọi mà con không thưa...”.

八 田氏見女兒悲傷，心中難過。為了兩全之計，田氏想私下贈些銀兩給沈家公子，叫他如期前來納聘。阿嬌一聽，兩頰暈紅低着頭，不出一聲。

8. Điền thị thấy con gái bi thương, trong lòng khó xử. Để có kế vẹn toàn, Điền thị định tặng riêng mấy lạng bạc cho Công tử nhà họ Thẩm, bảo hắn đem đến làm sinh lễ, nói rằng "Cha ngươi chẳng qua hiềm vì Thẩm gia bần hàn, chi bằng mời riêng Thẩm Công tử đến, tặng hắn mấy lạng bạc, bảo hắn đem đến làm sinh lễ, ngươi xem thế nào?". A Kiều nghe thấy, hai má đỏ ửng, không nói câu nào.

● 九 事有湊巧，沒隔幾天，趙進士有事出差到鄭州去。田氏暗暗歡喜，立刻叫家人順便去請沈公子來，說：『你要守秘密，不能讓老爺知道。』

9. Việc vừa khéo, chưa được mấy hôm, Triệu Tiến sĩ có việc phải đến Trịnh Châu. Điền thị thầm vui mừng, lập tức gọi gia nhân đi mời Thẩm Công tử đến, nói rằng “Ngươi phải giữ bí mật, không được tiết lộ cho lão gia biết”.

●一〇 再說沈良謨死後，沈猷祗得將田地變賣，殯葬了父親，一貧如洗，孤獨一人住在祠堂裏用功讀書。日子過得越來越苦。這天，他忽見趙家派人來請，心中萬分高興。

10. Lại nói sau khi Thẩm Lương Mô chết, Thẩm Du đành phải bán ruộng đất, chôn cất phụ thân xong, nghèo xơ nghèo xác, một mình ở trong từ đường gắng công đọc sách. Cuộc sống càng ngày càng vất vả. Một hôm, hắn bỗng thấy Triệu gia sai người đến mời, trong lòng vô cùng cao hứng, nói rằng "Ngươi về trước báo với phu nhân, tiểu thư, ta sẽ thu xếp đến sau".

包公破案

一一 第二天一早，沈猷收拾了一陣，正想跨出祠堂大門，見到身上襤褸的衣衫，不覺感嘆起來。

包公探案故事

11. Sáng sớm hôm sau, Thẩm Du thu xếp một hồi, đang định rời cửa lớn từ đường, thấy y phục trên người lam lũ, không khỏi than rằng "Chao ôi! Y phục ta cũ nát thế này, bảo ta sao có thể đến gặp mẹ con nàng!".

●一二 他躊躇了一陣，想起姑母家離趙家莊不遠，順路可向他表兄王信借件體面衣服。想到這裏，立時又高興起來，便往姑母家走去。

12. Hắn do dự một hồi, nghĩ nhà bà cô cách Triệu gia trang không xa, tiện đường đến gặp biểu huynh Vương Tín mượn bộ y phục lễ nghi. Nghĩ đến đấy, lại lập tức cao hứng, bèn đi đến nhà bà cô.

包公破案故事

● 一三 沈猷來到姑母家中，說明來意，姑母笑着說：『這是侄兒喜事，姑母自當成全。』當下便叫王信到房中取衣，王信卻要留沈猷玩幾天再去。

13. Thẩm Du đến nhà bà cô, nói rõ ý định đến đây, bà cô cười nói "Đó là việc mừng của điệt nhi, cô ưng thuận ngay". Lập tức gọi Vương Tin vào phòng lấy y phục, Vương Tin muốn lưu Thẩm Du ở lại chơi mấy hôm rồi đi, nói "Biểu đệ cũng ít đến đây, việc tốt chớ gấp gáp, ở nhà ta chơi hai hôm rồi hãy đi". Thẩm Du nói "Thôi, thôi, đến nhà biểu huynh mượn được áo, tiểu đệ đã cảm tạ vô cùng, hôm nay không tiện, để ngày khác sẽ tạ ơn".

● 一四 沈猷本想借了衣衫就走，無奈王信『盛意』留他，一時又不便催他回房取衣，祇得答應留下吃了飯再走。

14. Thẩm Du vốn định mượn y phục rồi đi, nhưng Vương Tín 'thịnh ý' lưu hắn lại bảo rằng "Tuy biểu đệ gấp muốn đi, nhưng ăn bữa cơm rồi đi cũng chưa muộn", nhất thời lại không tiện thúc hắn về phòng lấy y phục, đành đồng ý lưu lại ăn cơm rồi đi, nói rằng "Đa tạ hậu ý biểu huynh, tiểu đệ tuân lệnh". Bà cô cũng bảo "Hiền điệt, ăn cơm xong rồi đi".

● 一五　那王信原是個不務正業的人，他久聞趙進士家女兒美貌，衹是無法會見，今有這個機會，便設計留住沈猷，自己抽身回房打扮起來。

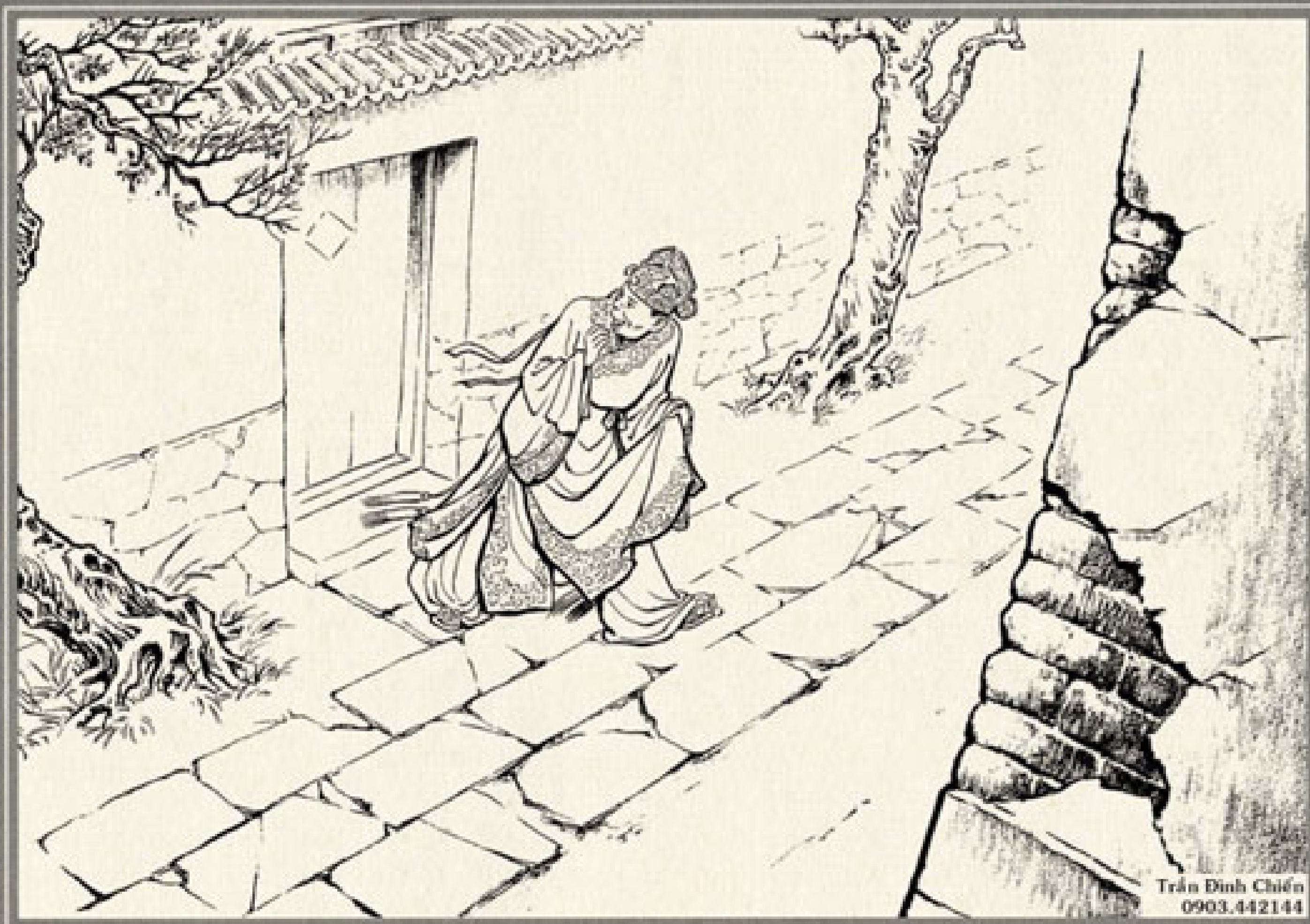

15. Vương Tin nguyên là một kẻ cơ hội, hắn từ lâu nghe nói con gái nhà Triệu Tiến sĩ xinh đẹp, nhưng không cách gì hội ngộ, nay có cơ hội, bèn bày kế lưu Thẩm Du lại, mình thì về phòng thay trang phục.

包公斷案

● 一六 他匆忙穿好衣衫，把衣櫥鑰匙帶在身邊，開了後院門，就往趙府走去。

包公探案故事

16. Hắn vội vàng khoác y phục đẹp, đem chìa khóa hòm y phục theo người, mở cửa hậu viện, rồi đi đến Triệu phủ.

包公破案

一七 王信冒充沈猷來到趙府，田氏母女倆出來接見。王信一見阿嬌長得十分美麗，楞楞地瞧了半天，連問候的禮節也忘了。

Trần Đình Chiến
0903.442144

17. Vương Tín nhận xằng là Thẩm Du đến Triệu Phủ, hai mẹ con Điền thị ra tiếp kiến. Vương Tín trông thấy A Kiều dáng vẻ vô cùng xinh đẹp, ngẩn ngơ một hồi, liền quên cả lễ nghĩa. Điền thị nói “Hiền tế là người đọc sách, không biết lễ nghĩa sao?”. Vương Tín nói “À... Tiểu tế bái kiến nhạc mẫu đại nhân”.

包公除邪案

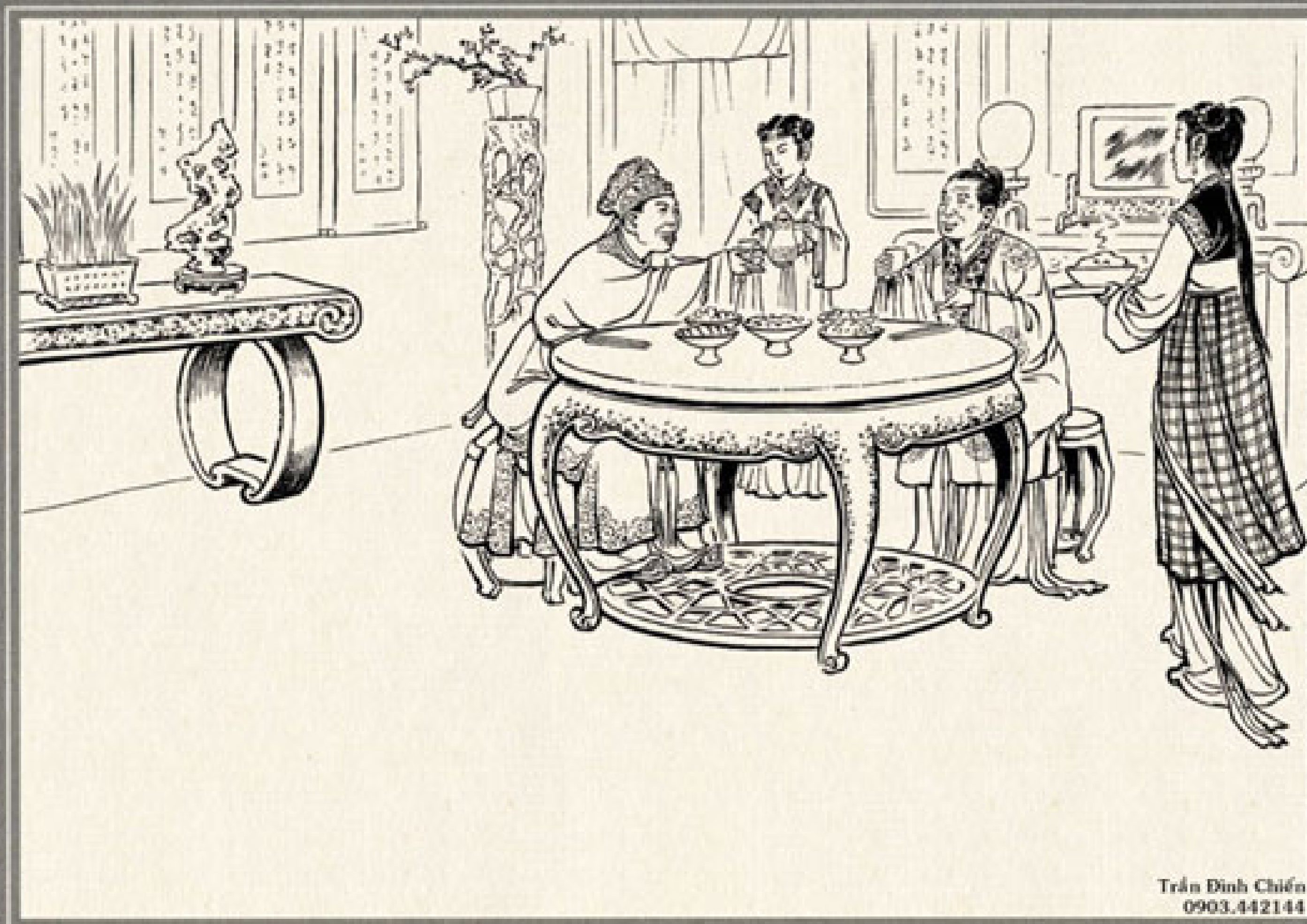
● 一八 田氏打量了一下王信，見他打扮得還體面，也不去計較他，吩咐女兒回房，便着人擺酒款待。

包公懷案故事

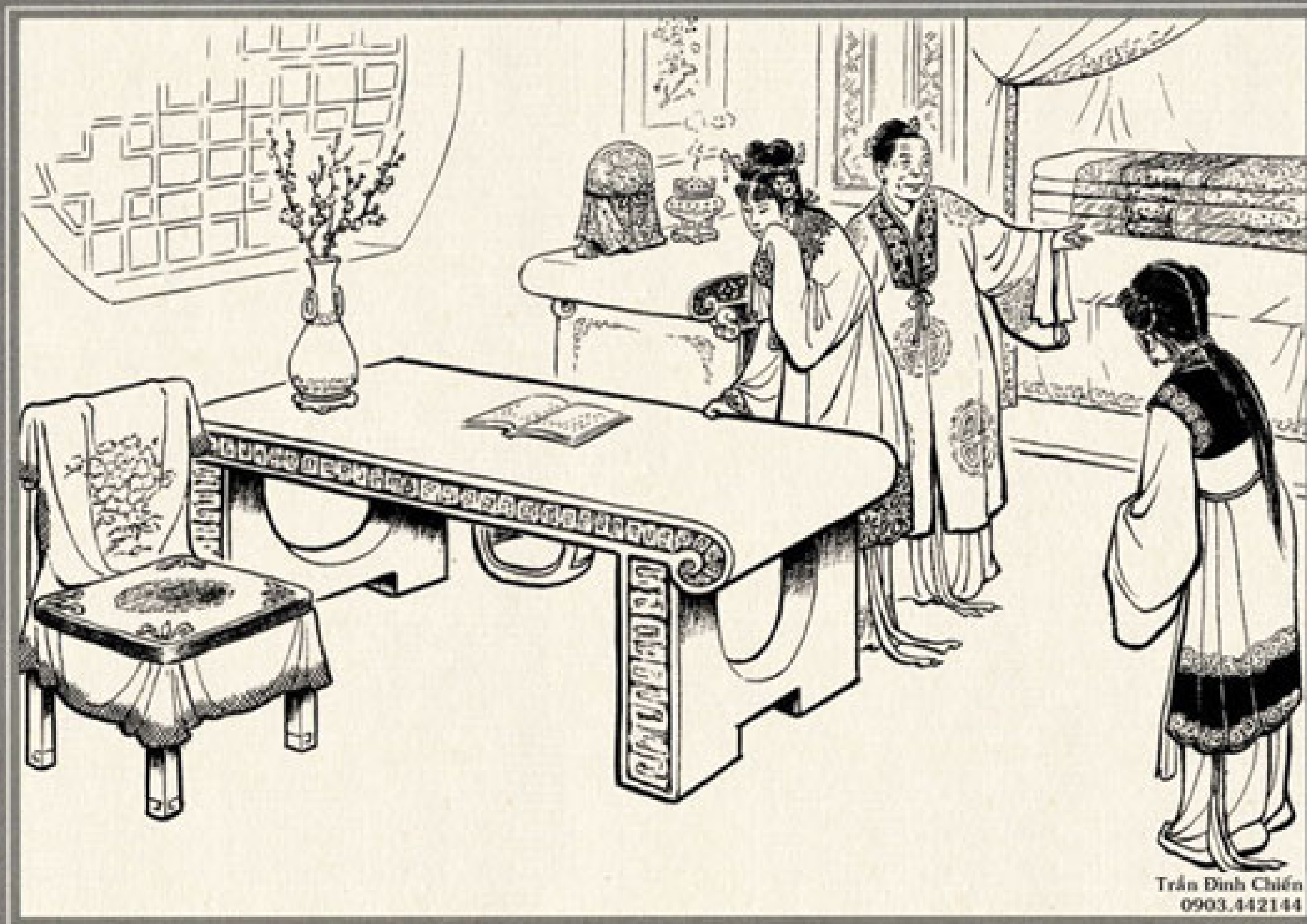
18. Điền thị quan sát Vương Tin, thấy hắn ăn mặc lễ nghi, cũng không ngờ xảo kế của hắn, dặn con gái trở về phòng, rồi bày tiệc thết đãi.

● 一九　田氏陪着王信同桌飲酒，聽王信假意訴說苦情，不免同情起來，尤其王信生就心靈口滑，能說會道，田氏覺得女婿雖其貌不揚，舉動粗魯，但也討人歡喜。

19. Điền thị cùng ngồi uống rượu với Vương Tín, nghe Vương Tín giả vờ kể khổ, không khỏi thương tình, Vương Tín còn tâm linh khẩu hoạt, nói năng xảo trá, Điền thị thấy con rể tuy diện mạo xấu xí, cử chỉ thô lỗ, nhưng cũng vui mừng chấp nhận.

● 二〇 田氏和王信談了些家常，便回房和女兒說道：『女婿看來甚好，祇怕你父親回來有變，我看今夜把他留下，如何？』阿嬌含羞不答，田氏便傳話出去，留下王信。

20. Điền thị và Vương Tín nói chuyện về gia cảnh, rồi về phòng báo với con gái rằng "Con rể đến đây là tốt rồi, chỉ sợ phụ thân ngươi trở về có biến, ta thấy đêm nay nên lưu hắn lại, được không?". A Kiều thẹn thùng không nói, Điền thị bèn truyền lời ra, lưu Vương Tín lại.

包公斷案

二一 王信聽說留他住下，心裏又驚又喜。他怕沈猷前來，但又一想：衣櫥鑰匙在我身邊，沈猷沒有衣衫料定他不敢來。想到這裏，也就放心了。

包公審案故事

Trần Đình Chiến
0903.442144

21. Vương Tín nghe nói việc lưu hắn ở lại, trong lòng vừa kinh hãi vừa vui mừng. Hắn sợ Thẩm Du đến đây, nhưng lại nghĩ: chìa khóa hòm y phục trên người ta, Thẩm Du không có y phục nhất định hắn không dám đến. Nghĩ đến đấy, cũng yên tâm.

二二 當晚，田氏在女兒房中擺下酒席，留下了王信。

22. Tối hôm ấy, Điền thị bày tiệc rượu trong phòng con gái, lưu Vương Tín ở lại.

● 二三 次日一早，田氏準備了五十兩紋銀和一些首飾交給王信道：『賢婿且拿將回去，等你岳父回來，即刻前來納聘迎娶。』王信忙拜謝收下。

23. Sáng sớm hôm sau, Điền thị chuẩn bị năm mươi lạng bạc và một bộ trang sức đưa cho Vương Tin nói rằng "Hiền tế tạm cầm về, đợi nhạc phụ ngươi trở về, lập tức đến đưa sinh lễ hỏi vợ". Vương Tin vội bái tạ nhận lấy.

包公破奇案

● 二四　王信得了銀兩，回到家中就把衣衫換了，由衣櫥內另取了一套衣衫，來到前堂，迎面就被沈猷一把抓住。

24. Vương Tín được bạc, trở về nhà thay y phục, lấy một bộ y phục khác trong hòm, đi đến trước sảnh, liền bị Thẩm Du níu lấy bảo rằng "Hôm qua biểu huynh đi đâu? Tiểu đệ đợi sốt ruột muốn chết đi được!". Vương Tín nói "Xin biểu đệ tha lỗi, hôm qua bị mấy bằng hữu kéo đi uống rượu, làm lỡ mất việc của biểu đệ. Nay y phục ở đây rồi, hãy mau thay đi".

二五　沈猷聽了王信一番讒話，心中雖不痛快，但也無可奈何，祇好穿上衣衫，匆匆地趕往趙府。

25. Thẩm Du nghe Vương Tín nói dối một hồi, trong lòng tuy không tin, nhưng cũng không có cách gì, đành mặc y phục, vội vã chạy đến Triệu phủ.

包公斷疑案

● 二六　田氏忽聽女婿去而又來，不知何故，連忙出來接見。她一看到沈猷，和昨日來的那個不同，不覺吃了一驚，連忙上前盤問。

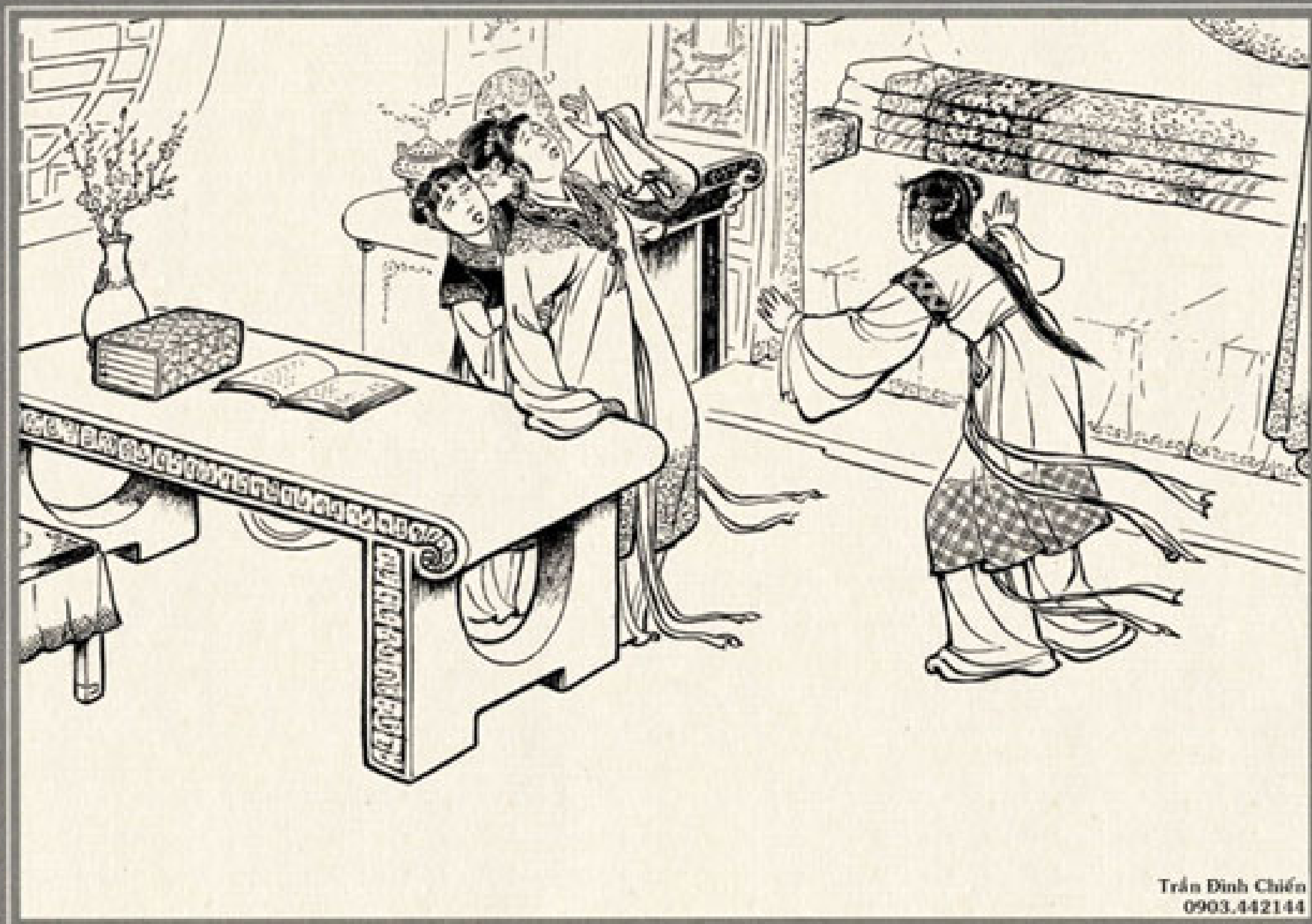
26. Điền thị bỗng nghe con rể lại đến, không biết vì cớ gì, liền vội ra tiếp kiến. Thẩm Du nói "Tiểu tế bái kiến nhạc mẫu đại nhân". Bà thấy Thẩm Du, không phải là người hôm qua đến, không khỏi kinh hãi, liền vội bước tới hỏi han "Hãy khoan! Ngươi nói là con rể nhà ta, hãy kể gia thế nhà ngươi cho ta nghe".

● 二七　沈猷一一回答，絲毫没差錯。田氏又上下打量了他半天，見他温文爾雅，談吐有禮，知道他是真女婿，昨日裏定是給壞人騙了，心中十分懊惱。

27. Thẩm Du nhất nhất trả lời, không sai chút nào. Điền thị lại quan sát hắn hồi lâu, thấy hắn ôn hòa nho nhã, nói năng lễ độ, biết hắn là con rể thật, hôm qua nhất định là kẻ lừa đảo, trong lòng vô cùng tức giận, nói rằng "Ngươi là con rể nhà ta, sao hôm qua không đến?". Thẩm Du nói "Xin nhạc mẫu đại nhân tha lỗi. Hôm qua tiểu tế có việc mải làm, vì thế đến muộn".

● 二八　田氏急命丫環報知小姐，阿嬌聽了，險些兒昏了過去，失聲大哭道：『我今已身敗名裂，還有何面目去見人！』

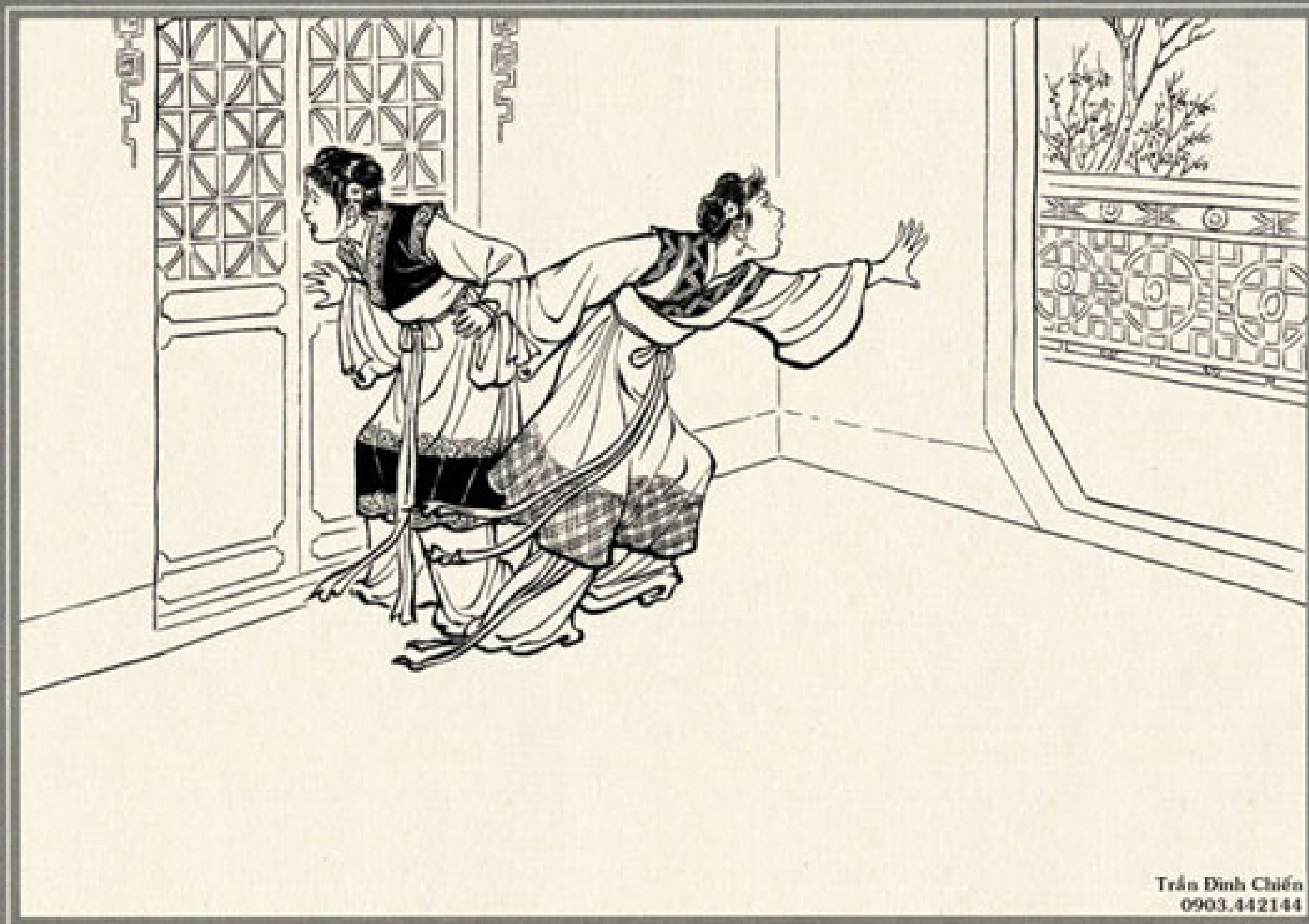

28. Điền thị vội sai a hoàn báo cho tiểu thư, A Kiều nghe xong, mày mặt biến sắc, khóc thất thanh rằng "Nay ta đã thân bại danh liệt, còn mặt mũi nào đi gặp người khác nữa!".

包公假案

● 二九 阿嬌把丫環打發出去後，悄悄自盡了。丫環們在外等了很久，不見小姐動靜，就朝門縫裏一張，嚇得慌了手脚。

包公辦案故事

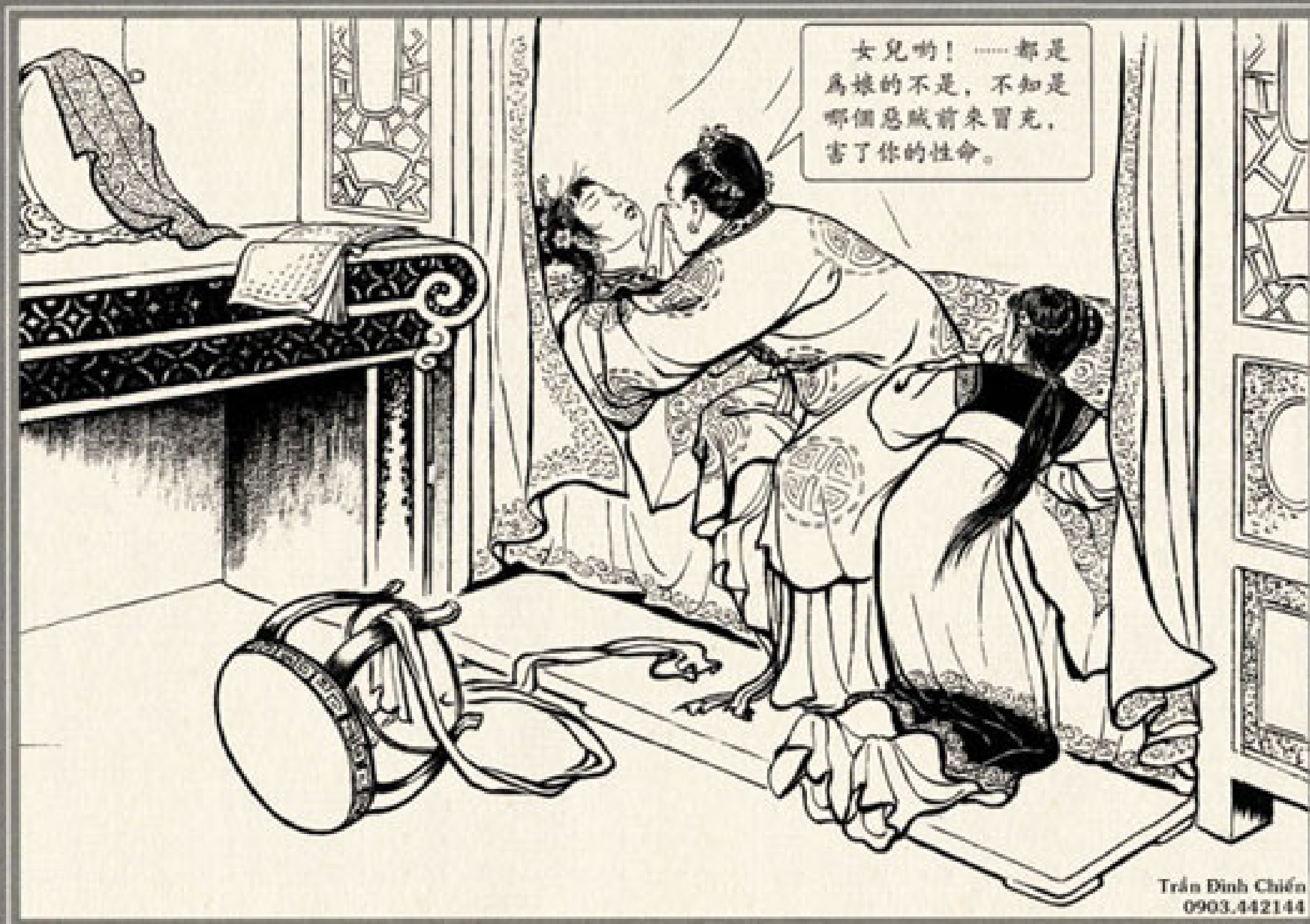
29. Sau khi A Kiều đuổi a hoàn ra ngoài, lén tự vẫn. Đám a hoàn đợi bên ngoài rất lâu, không thấy động tĩnh của tiểu thư, liền đẩy cửa nhìn xem, sợ hãi bủn rủn chân tay.

●三〇 兩個丫環急急奔到了前堂，將此事報與夫人。

30. Hai đứa a hoàn vội vàng chạy đến tiền sảnh, đem việc ấy báo cho phu nhân, nói rằng "Không xong rồi! Tiểu thư... tự vẫn chết rồi!".

● 三一　田氏一聽女兒尋了短見，忙趕到房内解救，阿嬌已氣绝身亡。田氏撫着屍體哭得死去活來。

31. Điền thị thấy con gái nông cạn, vội chạy vào phòng giải cứu, A Kiều đã tắt thở chết. Điền thị ôm lấy xác khóc lóc chết đi sống lại rằng "Con gái ơi!... đều do mẹ không phải, không biết kẻ ác tặc mạo danh, hại chết con rồi".

三二　沈猷聽說小姐自縊身亡，認為小姐嫌他貧窮變心，因而尋了短見。自己楞楞地悶坐了一會兒，就無精打采地回去了。

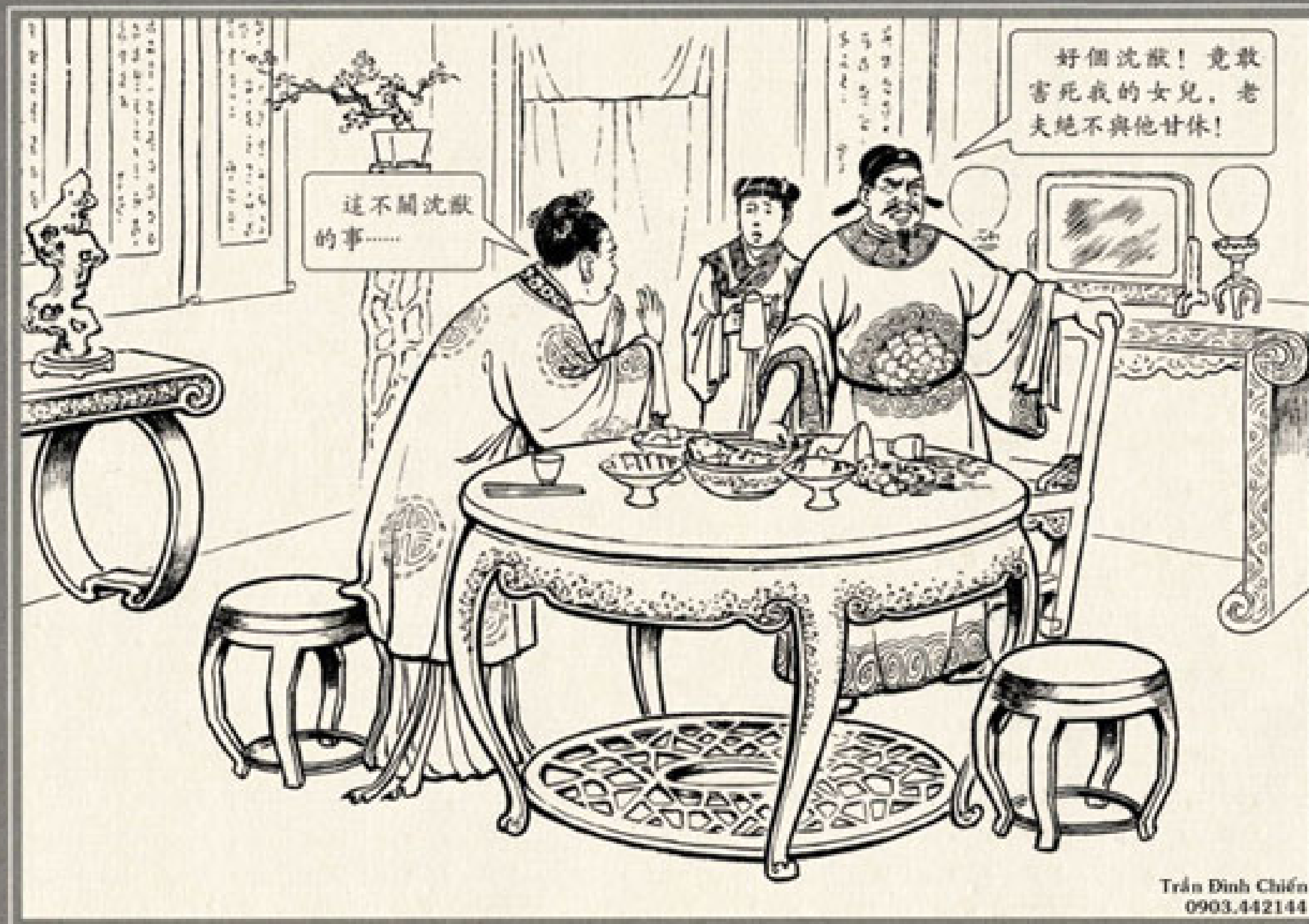
32. Thẩm Du nghe nói tiểu thư tự vẫn chết, ngỡ là tiểu thư chê mình bần hàn nên thay lòng đổi dạ, suy nghĩ nông cạn. Ngồi buồn rầu một hồi, rồi đành trở về.

三三 再說，趙進士在鄭州辦完公事，又與鄭州張知府上聯了親事，便興沖沖地回到家中，不見女兒出來迎接，祇見田氏愁容滿面，心中很是詫異。

33. Lại nói, Triệu Tiến sĩ làm xong công việc ở Trịnh Châu, lại cùng Trương Tri phủ ở Trịnh Châu hứa hẹn việc thành thân, rồi hớn hở trở về nhà, không thấy con gái ra đón tiếp, chỉ thấy Điền thị vẻ mặt buồn rầu, trong lòng rất lấy làm kì dị, hỏi rằng "Phu nhân, Kiều nhi của ta đi đâu, sao không ra đón tiếp?".

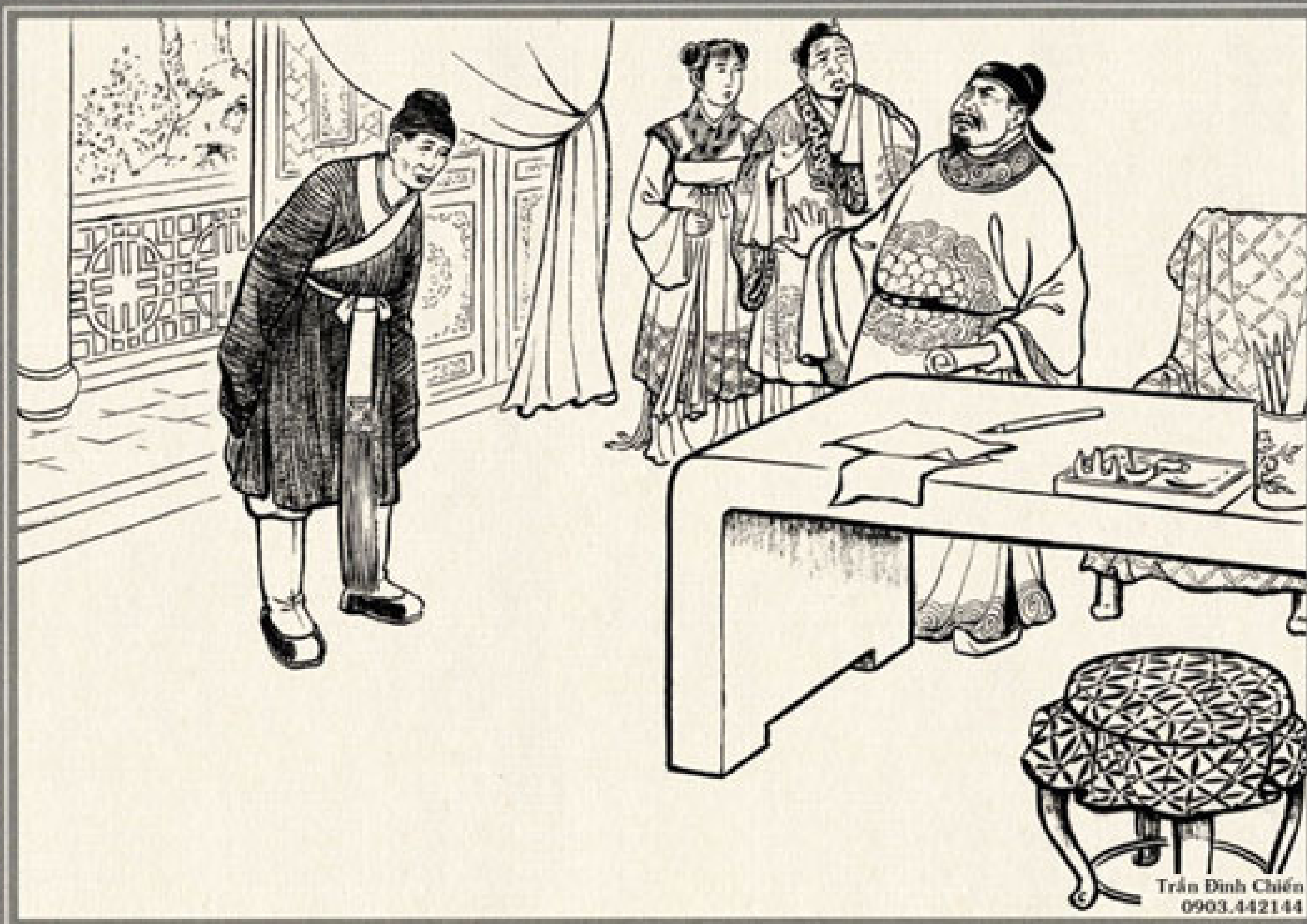
●三四　田氏見了丈夫，知道隱瞞不住，便將女兒自縊的經過說了一遍。趙進士一聽，頓時火冒三丈，大發雷霆。

34. Điền thị trông thấy chồng, biết không giấu được, bèn đem việc con gái tự vẫn nói ra một lượt. Triệu Tiến sĩ nghe xong, lập tức nổi giận xung thiên, quát tháo ầm ĩ, bảo rằng "Thẩm Du to gan! Dám hại chết con gái ta, lão phu quyết không để hắn yên!". Điền thị nói "Việc này không liên quan đến Thẩm Du...".

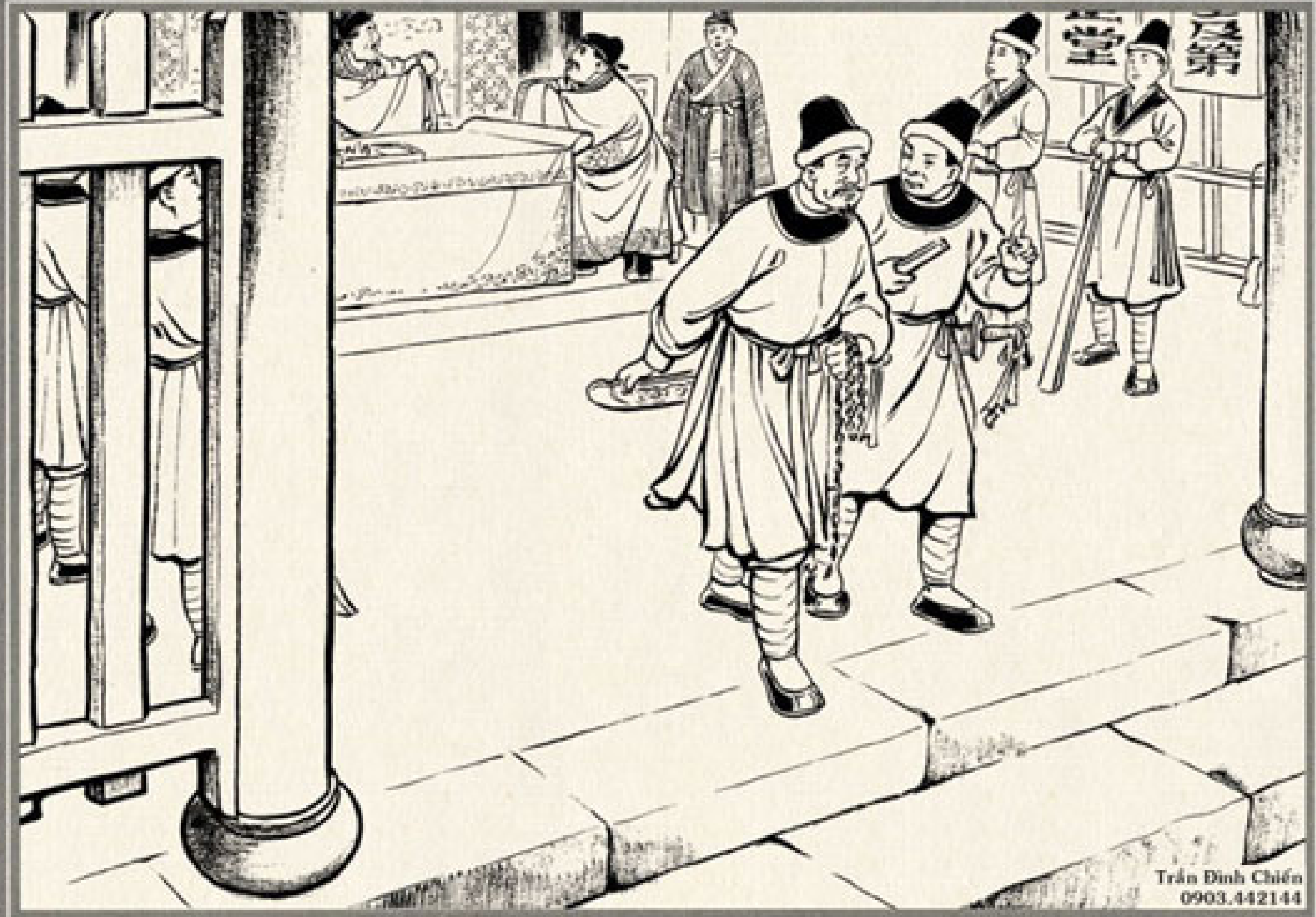
包公破案

三五　趙進士不顧一切，便到書房寫了一張狀紙，控告沈猷。田氏明知沈猷冤枉，但也不敢阻攔。

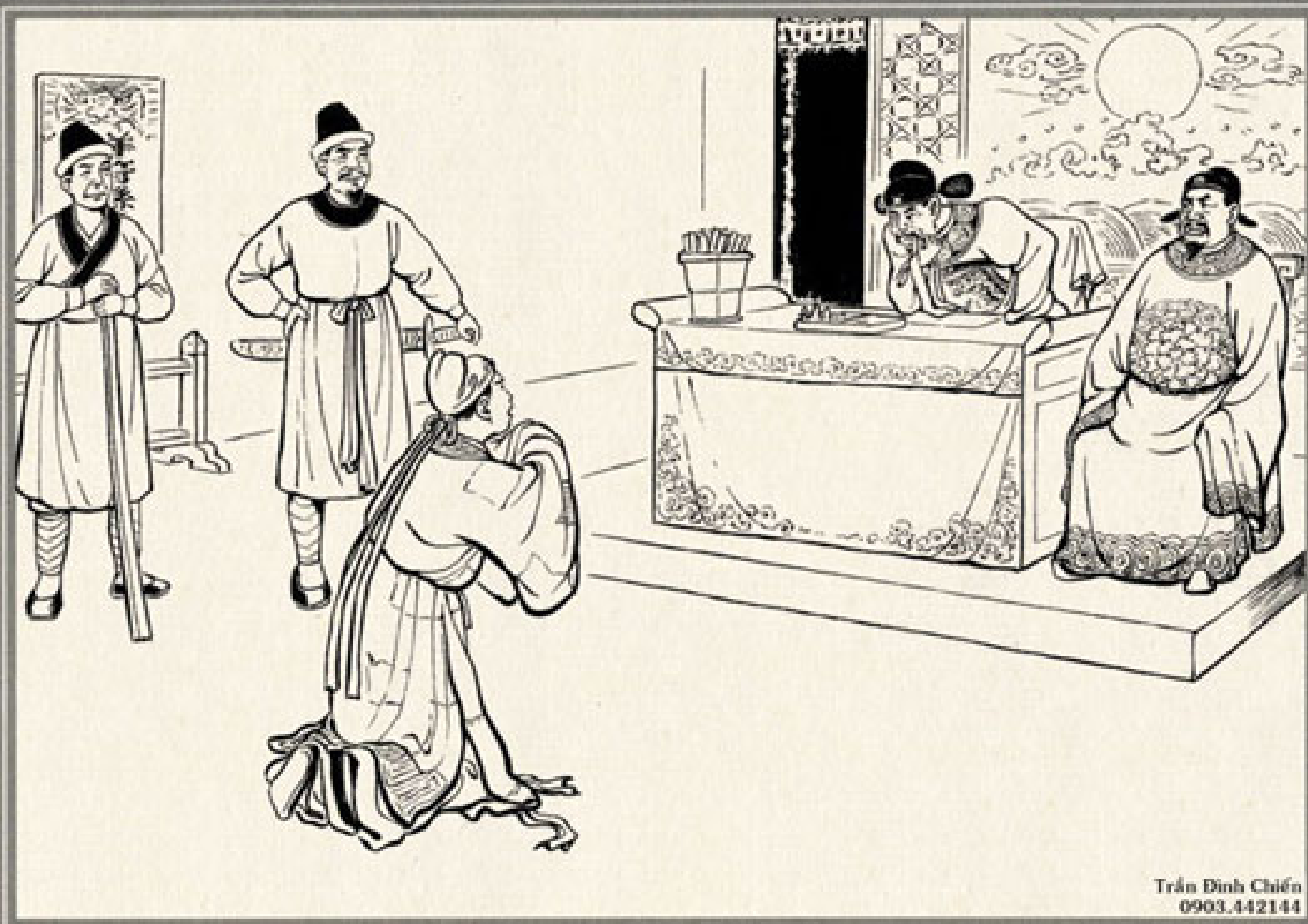
35. Triệu Tiến sĩ không thèm đoái hoài, bèn đến thư phòng viết một tờ cáo trạng, vu cáo Thẩm Du. Điền thị biết rõ Thẩm Du bị oan, nhưng cũng không dám can ngăn.

● 三六　這一狀告到祥符縣叶縣令案前，葉縣令一見趙進士家出了命案，不敢怠慢，連忙派人前去拘捕沈猷。

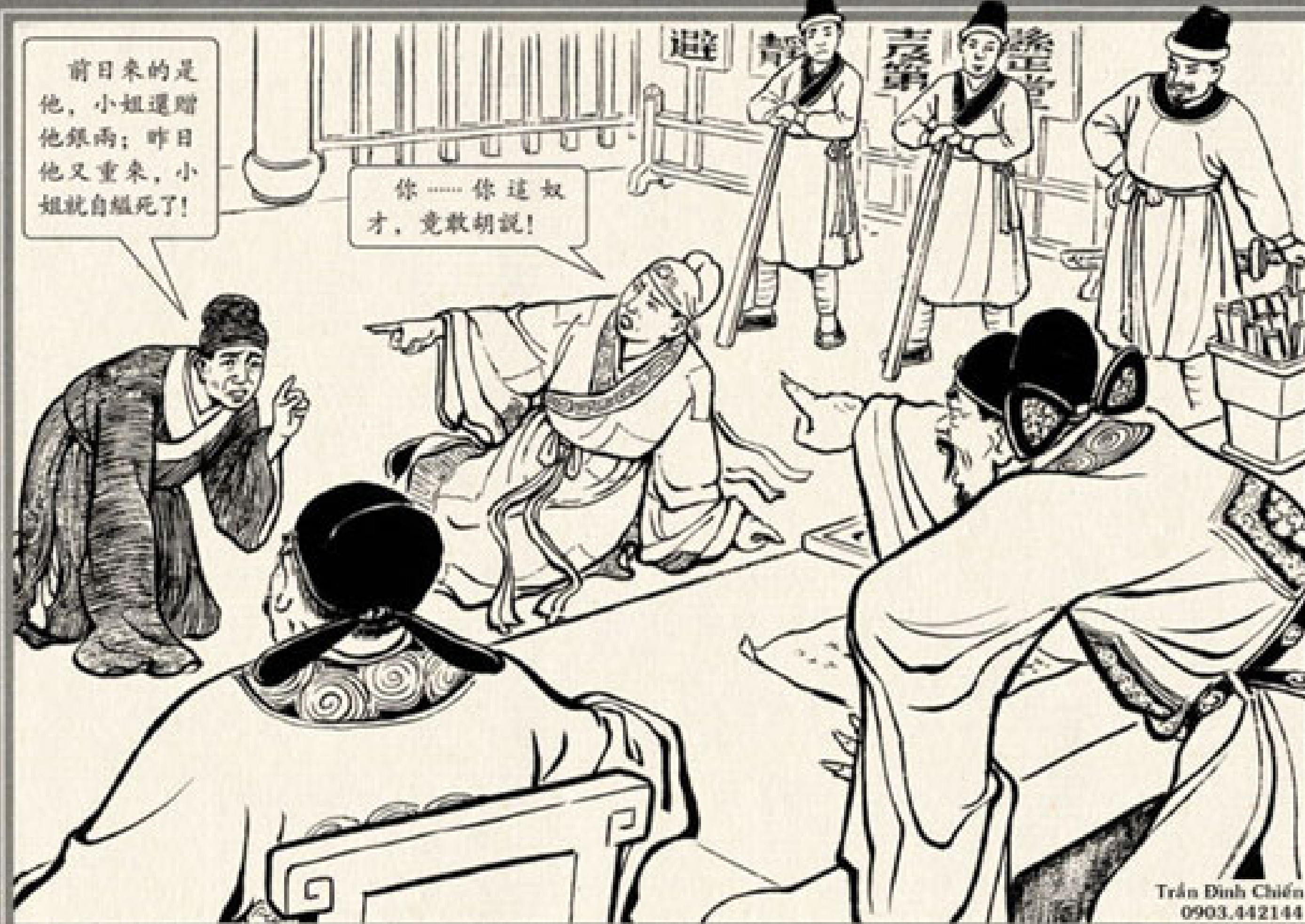
36. Cáo trạng gửi đến Diệp Huyện lệnh huyện Tường Phù, Diệp Huyện lệnh thấy nhà Triệu Tiến sĩ gửi bản án đến, không dám chậm trễ, liền vội sai người đi bắt Thẩm Du.

●三七　沈猷被帶到堂上，叶縣令一拍驚堂木，喝問：『你逼死趙家小姐，騙取趙家錢財，該當何罪？』沈猷道：『趙家小姐何故自縊，小生至今還不知道原因。至於騙取錢財，更無這事，求大人明斷！』

37. Thẩm Du bị dẫn lên sảnh đường, Diệp Huyện lệnh đập bàn, quát hỏi rằng "Ngươi bức chết tiểu thư Triệu gia, lừa lấy tiền của của Triệu gia, đáng xử tội gì?". Thẩm Du nói "Tiểu thư Triệu gia vô cớ tự vẫn, tiểu sinh đến nay vẫn còn chưa biết nguyên do. Còn lừa lấy tiền của, việc ấy không hề có, xin Đại nhân minh xét!".

三八　叶縣令冷笑一聲，立刻傳趙府家人來堂上對質。趙府家人明知前日來的不是沈猷，但見趙進士瞪眼望着他們，也就胡亂地將事推在了沈猷身上。

38. Diệp Huyện lệnh cười nhạt một tiếng, lập tức truyền gia nhân của Triệu phủ lên sảnh đối chất. Gia nhân Triệu phủ biết rõ người hôm kia không phải Thẩm Du, nhưng thấy Triệu Tiến sĩ trừng mắt nhìn bọn họ, cũng liền đem việc ấy đổ vấy lên người Thẩm Du, nói rằng "Hôm kia hắn đến, tiểu thư còn tặng hắn mấy lạng bạc, hôm qua hắn lại đến, tiểu thư liền tự vẫn chết!". Thẩm Du nói "Ngươi... Ngươi là nô tài, mà dám nói hồ đồ!".

● 三九　叶縣令拍案喝道：『大膽沈猷，如今已人證俱在，還敢強辯？本縣判案廉明如鏡，顯而易見，是你當日見財起意，去而復來，以致逼死趙府千金，還想狡賴嗎？』

39. Diệp Huyện lệnh đập bàn quát rằng "Thẩm Du to gan, nay đã có chứng cứ, còn dám cãi xằng hay sao? Bản huyện phán xử nghiêm minh sáng suốt. Dễ dàng thấy rằng, hôm ấy ngươi thấy của cải nổi lòng tham, rồi quay lại lần nữa, bức chết ngàn vàng của Triệu phủ, còn muốn chối sao?". Thẩm Du nói "Xin Đại nhân minh xét, hôm kia tiểu sinh chưa từng đến Triệu phủ…".

四〇 叶縣令見沈猷不肯承認，吩咐用刑，沈猷哪裏受得住，被拷打得死去活來，祇得含屈招了口供。

40. Diệp Huyện lệnh thấy Thẩm Du không chịu thừa nhận, quát sai dùng hình, Thẩm Du chịu hình, bị đánh chết đi sống lại, đành phải oan ức nhận tội.

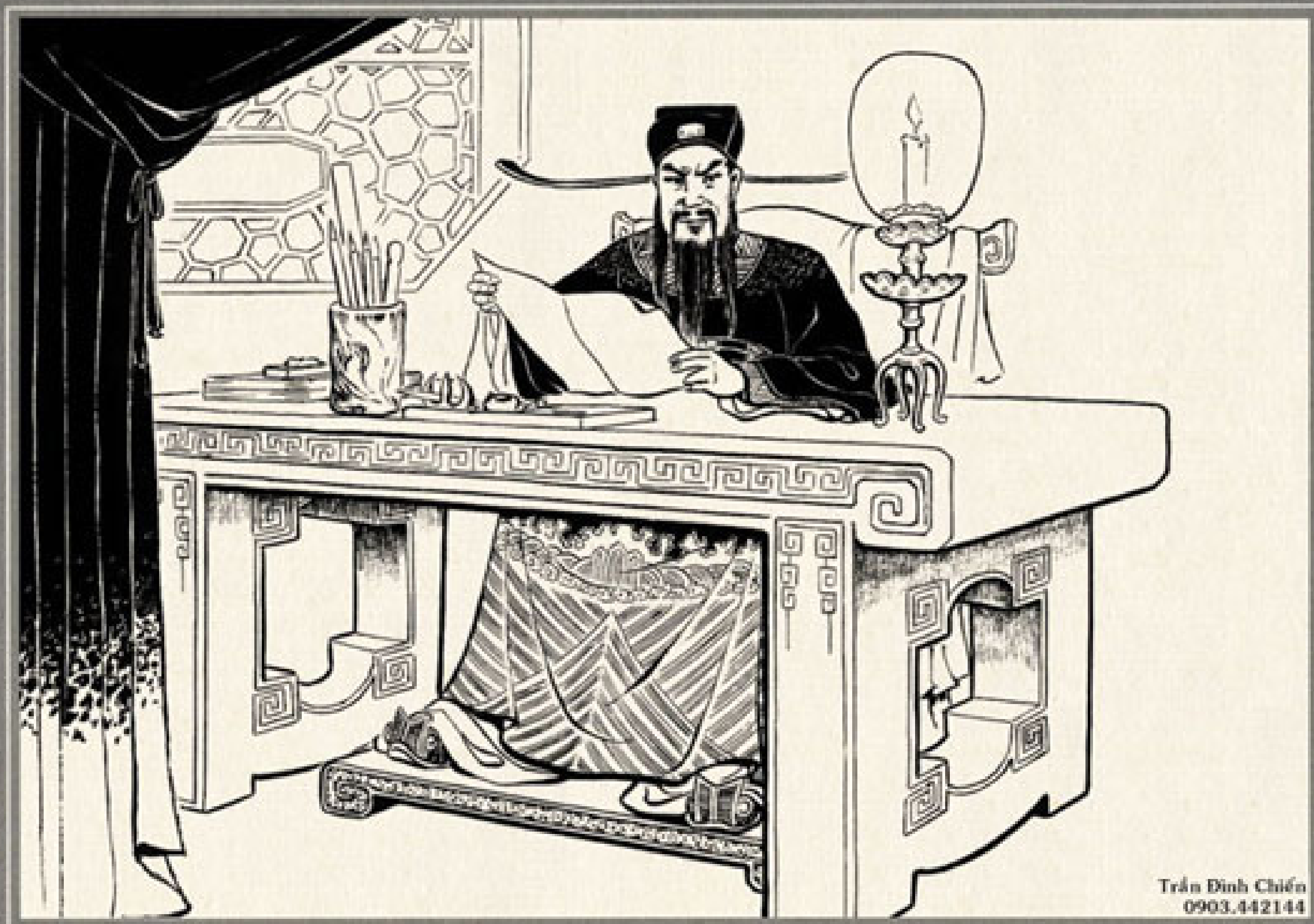
四一　叶縣令見沈猷招了供，就把他判處死刑，送進囚牢；一面行文上報開封府，秖等秋後處決。

41. Diệp Huyện lệnh thấy Thẩm Du nhận tội, liền phán xử tội chết, giam vào nhà lao, một mặt hành văn báo lên phủ Khai Phong, đợi cuối mùa thu hành quyết. Triệu Tiến sĩ bảo "Đại nhân xử án công bằng, thật là đúng người đúng tội".

包公辦案

● 四二 祥符縣行文報到開封府，包公一看案情，心中懷疑：沈猷得娶趙進士女兒為妻自當高興，何又將她逼死？如果蓄意騙取錢財，何至去而復來？

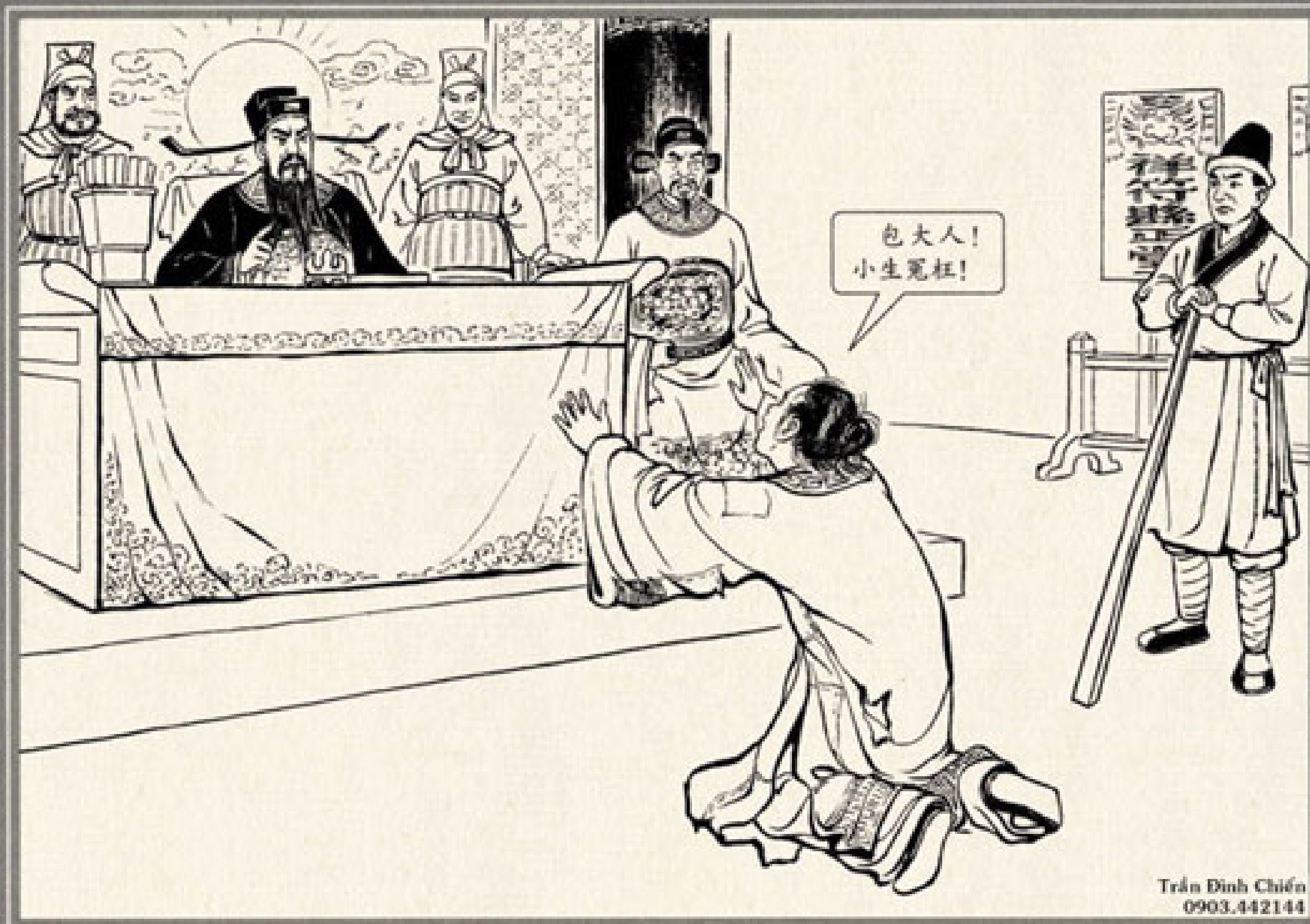
42. Huyện Tường Phù hành văn báo đến phủ Khai Phong, Bao Công xem bản án, trong lòng hoài nghi: Thẩm Du được lấy con gái Triệu Tiến sĩ làm vợ tự nhiên vui mừng, sao lại bức chết nàng? Nếu có ý lừa lấy tiền của, sao còn quay lại?

●四三 包公感到這樁案件內中必定另有隱情，立即帶了張龍、趙虎，連夜向祥符縣而去。

43. Bao Công cảm thấy bên trong bản án này nhất định có ẩn ý khác, lập tức dẫn Trương Long, Triệu Hổ, đang đêm đến huyện Tường Phù.

四四 包公來到祥符縣衙，單提沈猷來堂審訊。沈猷一見包公，知道有救，就大喊冤枉。

44. Bao Công đến nha huyện Tường Phù, giải một mình Thẩm Du lên sảnh đường xét hỏi. Thẩm Du trông thấy Bao Công, biết có thể cầu xin, liền lớn tiếng kêu oan, nói rằng "Bao Đại nhân! Tiểu sinh oan uổng!".

● 四五 包公問沈猷去趙府前的情形，沈猷便把到姑母家向表兄借衣經過，以及到趙府所見的情形詳細說了一遍。

45. Bao Công hỏi Thẩm Du tình hình đến Triệu phủ, Thẩm Du bèn đem việc đến nhà bà cô mượn biểu huynh y phục, tình hình đến Triệu phủ nói rõ một lượt, bảo rằng "Trước hôm đó tiểu sinh chưa từng đến Triệu phủ, xin Đại nhân minh xét". Bao Công bảo rằng "Nói như thế, thì trước hôm đó chính xác là ngươi chưa từng đến Triệu phủ sao?".

●四六　葉縣令見沈猷翻了口供，急忙插嘴說：『包大人休聽他胡扯，敝縣已經查實，當日前去，確是沈猷。』包公就又問沈猷。

46. Diệp Huyện lệnh thấy Thẩm Du phản cung, vội vàng nói chen vào "Bao Đại nhân chưa nghe hắn khai, tệ huyện đã kiểm tra kỹ, người đến hôm đó, chính xác là Thẩm Du". Bao Công lại hỏi Thẩm Du rằng "Ngươi nói hôm đó chưa từng đến Triệu phủ, có ai làm chứng không?". Thẩm Du nói "Có. Là phu nhân Triệu Tiến sĩ".

四七　田氏被傳到堂，見了包公，本想直說，但又怕她丈夫受累，便道：『前日來的是否沈猷，老身年老記不起了。祇知兩人身材相同。』

47. Điền thị bị truyền lên sảnh đường, trông thấy Bao Công, nghĩ nên nói thật, nhưng lại sợ chồng mụ bị liên lụy, bèn nói "Người hôm kia đến có phải Thẩm Du không, lão già rồi nên không nhớ. Chỉ biết hai người trông giống nhau". Thẩm Du nói "Sao! Phu nhân ngươi cũng không nói thật ư!".

四八　包公知田氏有所顧慮，不肯實說。便問沈猷：『當日你在姑母家，你表兄何在？』沈猷答道：『當日表兄給朋友拉去吃酒，一夜沒回，直到第二天他纔將衣衫借我。』

48. Bao Công biết Điền thị có âu lo, không chịu nói thật. Bèn hỏi Thẩm Du rằng “Hôm ấy ngươi ở nhà bà cô, biểu huynh ngươi ở đâu?”. Thẩm Du đáp rằng “Hôm ấy biểu huynh được bằng hữu kéo đi uống rượu, cả đêm không về, đến hôm sau hắn mới cho tôi mượn y phục”.

● 四九 包公聽到這裏，捋着胡鬚，暗自沉吟半晌，便吩咐帶下沈猷，打發田氏回去，就此退堂。

49. Bao Công nghe thấy thế, bất giác hiểu ra, thầm tự trầm ngâm một hồi, bèn dặn dẫn Thẩm Du ra, cho Điền thị trở về, rồi bãi đường.

● 五〇 再說，王信自從騙得了趙府錢財，終日吃、喝、嫖、賭，他母親管不住他，氣得搬到親戚家去住了。王信沒了管教，也就越發荒唐不羈。

50. Lại nói, Vương Tín từ khi lừa được tiền của của Triệu phủ, suốt ngày rượu chè cờ bạc trai gái, mẫu thân hắn không quản được hắn, tức giận dọn đến nhà người thân ở. Vương Tín không có người dạy dỗ, ngày càng hư hỏng.

包公破案

● 五一　前些日子，他聽說沈猷被判死刑，兀自稱幸；近日風聞包公來到祥符縣，就感到有些心神不安。這日在家，聽得門前有個賣卜的，便想問個凶吉。

51. Mấy hôm trước, hắn nghe nói Thẩm Du bị xử tội chết, cho là mình gặp may, gần đây nghe đồn Bao Công đến huyện Tường Phù, liền cảm thấy tâm thần bất an. Hôm ấy ngồi ở nhà, nghe thấy trước cửa có tiếng rao xem bói "Thần bốc đây, thần bốc đây, muốn hỏi việc lành dữ, mau đến mà nghe", bèn muốn hỏi lành dữ.

五二　於是，他把賣卜的喚了進來。那賣卜的自稱是『李鐵口』，問他卜何凶吉，王信便慌稱有個親戚關在牢中，問個平安卦。『李鐵口』排下八字卦，就擺弄起來。

52. Thế rồi, hắn gọi thầy bói vào. Thầy bói tự xưng là 'Lý Thiết Khẩu', hỏi hắn muốn bói lành dữ thế nào, Vương Tín bèn nói có thân thích bị giam trong ngục, hỏi một quẻ xem có bình an không. 'Lý Thiết Khẩu' lấy ra tám thẻ bói, rồi xóc lên.

● 五三 『李鐵口』擺弄了一陣，脫口喊道：『呀！恕老漢直說，令親不出三日，定死於刀下。』王信聽了大喜。『李鐵口』見他聽親戚將死，反而大喜，心中已有七分明白。

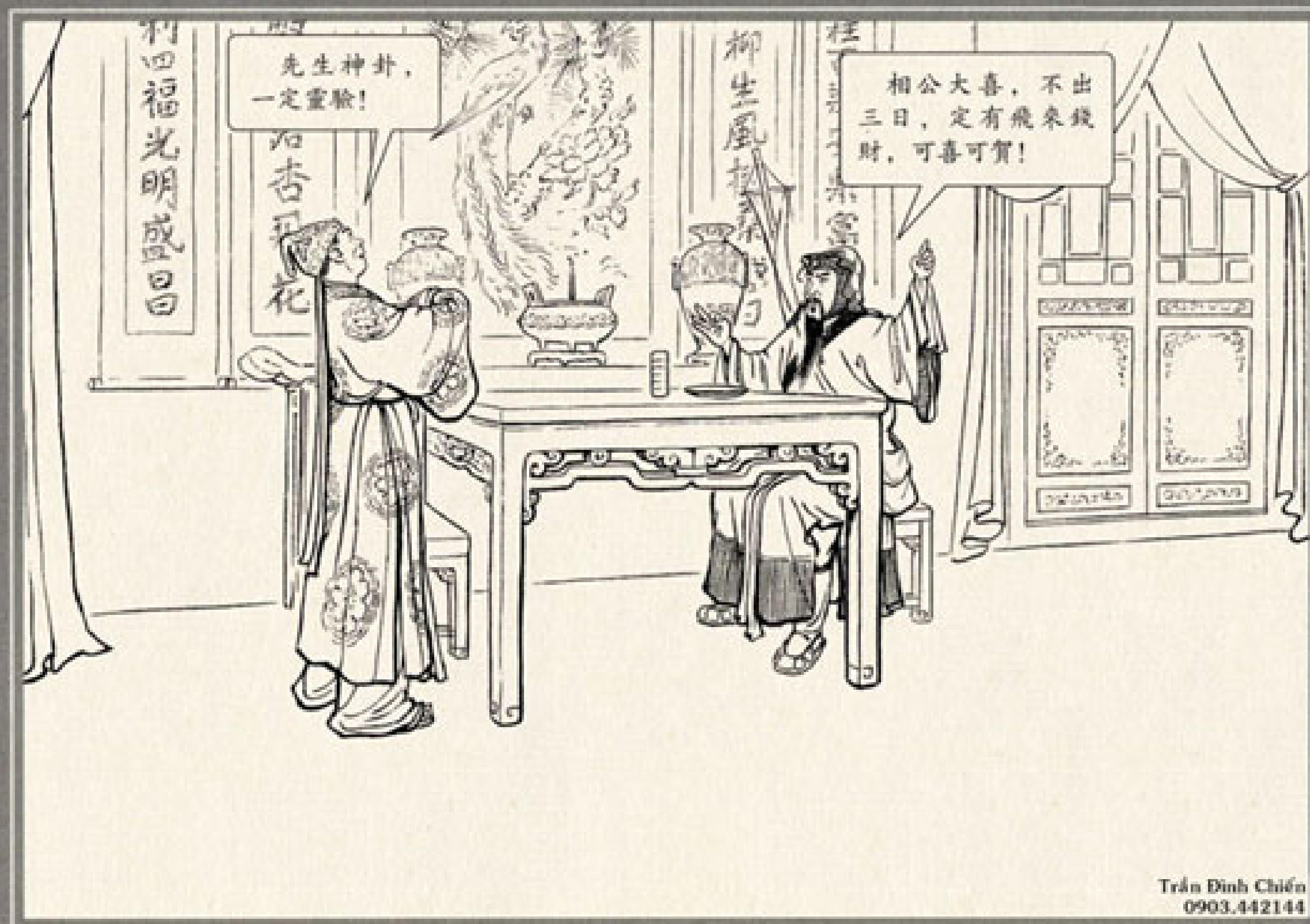

53. 'Lý Thiết Khẩu' xóc một hồi, mở miệng bảo rằng "Trời! Có giận lão hán cũng phải nói thật, nay thân thích trong vòng ba hôm, nhất định chết dưới đao". Vương Tín nghe xong mừng rỡ. 'Lý Thiết Khẩu' thấy hắn nghe việc thân thích chết, lại còn vui mừng, trong lòng đã rõ đến bảy tám phần.

包公除奸案

● 五四 王信接着要給自己也卜一卦。『李鐵口』便又擺弄了一陣，這回，他卻向王信道起喜來。

包公探案故事

54. Vương Tín tiếp tục xin bói cho mình một quẻ. 'Lý Thiết Khẩu' bèn lại xóc một hồi. Cuối cùng, hắn lập tức cho Vương Tín biết tin vui, bảo rằng "Tướng công đại hỷ, không quá ba hôm, nhất định có tiền của đến, đáng mừng đáng mừng!". Vương Tín bảo "Tiên sinh thần bốc, nhất định linh nghiệm!".

包公斷案

● 五五　王信前后卜了兩卦，都很稱心，直樂得眉開眼笑，當下便掏出一錢紋銀送給『李鐵口』，『李鐵口』也不推辭，道了聲謝便走了。

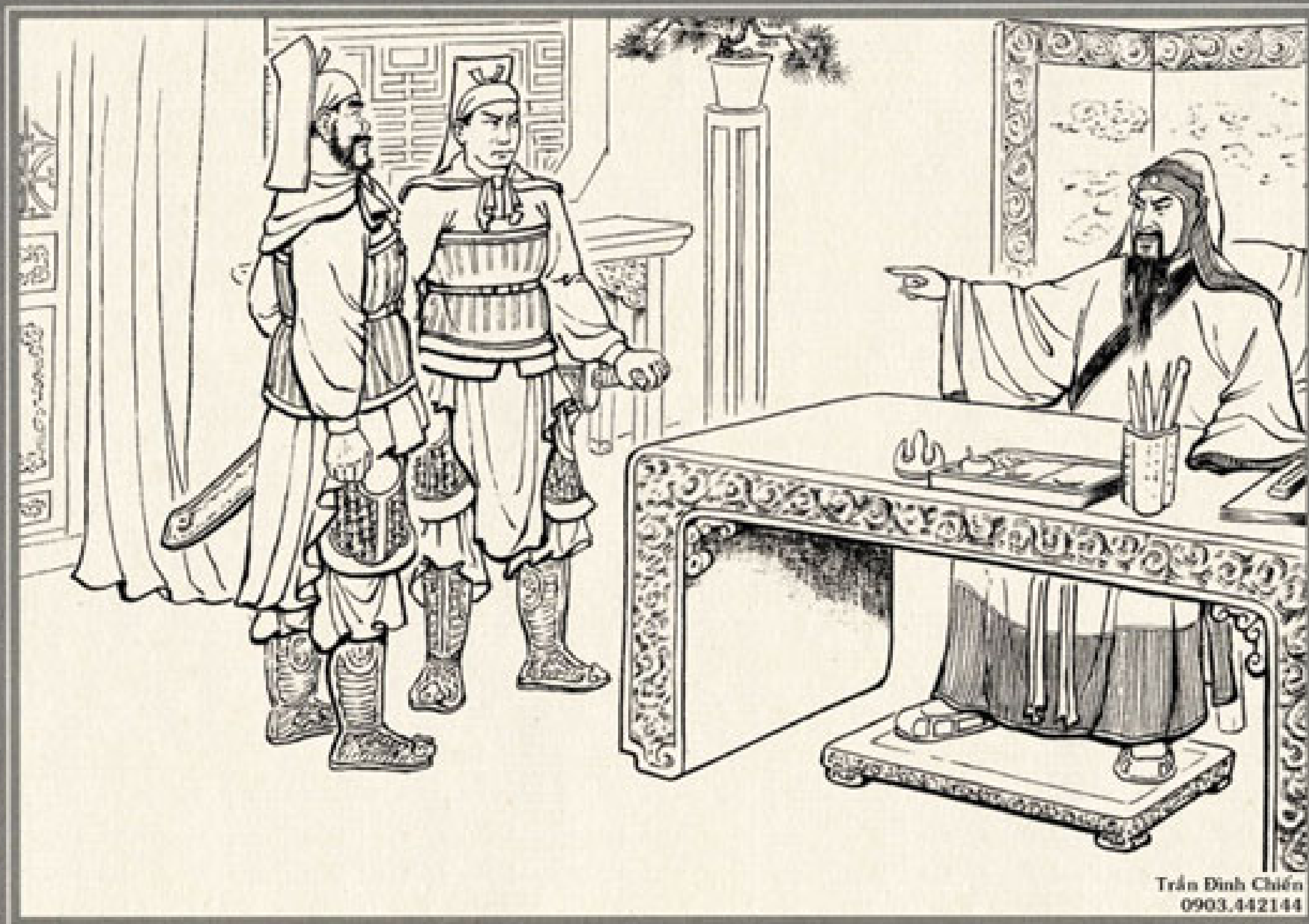

55. Vương Tin trước sau bói hai quẻ, đều rất vừa lòng, mặt mày hớn hở, lập tức đem ra một ít tiền tặng cho 'Lý Thiết Khẩu', 'Lý Thiết Khẩu' cũng không từ chối, cảm tạ rồi đi.

包公府辦案

● 五六 原來『李鐵口』是包公喬裝的。他回到縣衙，把張龍、趙虎叫來，如此這般吩咐了一陣，兩人便領命而去。

包公辦案故事

56. Nguyên 'Lý Thiết Khẩu' là Bao Công cải trang. Hắn trở về huyện nha, gọi Trương Long, Triệu Hổ đến, dặn dò cứ làm như thế như thế một hồi, hai người bèn lĩnh mệnh đi ngay.

包公傳奇案

● 五七　次日，從縣衙後門出來兩個布商。他們走到王信家門前，放下布擔，便高喊『白布賤賣』，立時，周圍就圍了許多人，七嘴八舌地議起價來。

57. Hôm sau, từ cửa sau huyện nha đi ra hai người buôn vải. Bọn họ đi đến trước cửa nhà Vương Tin, đặt gánh vải xuống, rồi hô lớn "Vải trắng bán rẻ đây". Lập tức, rất nhiều người vây lấy, bàn tán xôn xao về giá cả.

● 五八 王信自卜卦後，十分放心，次日盡情賭博，輸了幾十兩銀子。回來時，見門前圍着一群人，便走上前，見是兩個操着外地口音的布商在和鄰居爭價。

58. Vương Tín từ sau khi xem bói, vô cùng yên tâm, hôm sau đi đánh bạc, thua mấy chục lạng bạc. Lúc trở về, thấy trước cửa có một đám đông, bèn bước đến, thấy là hai người buôn vải nói khẩu âm ở vùng khác và hàng xóm đang mặc cả. Người buôn vải nói “Vải này tốt, một lạng bạc một tấm, trong chợ làm gì có mà mua! Muốn mua, phải mua cả. Không bán lẻ”. Hàng xóm bảo “Ta mua hai tấm, không có nhiều tiền mua buôn sao được?”.

包公辦案

● 五九　王信一看，五十匹白布都是上等奸布，一兩銀子一匹買下，轉手就可賺到一筆大錢，不由想起『李鐵口』說的話，馬上就和兩個布商做交易。

59. Vương Tín nhìn xem, năm mươi tấm vải trắng đều là vải can, một lạng bạc mua được một tấm, sau đó có thể lừa bán được một khoản tiền lớn, không khỏi nghĩ đến lời "Lý Thiết Khẩu' nói, lập tức cùng hai người buôn vải giao dịch, bảo rằng "Một lạng bạc một tấm, thực không đắt, chẳng qua hiện ta không có...". Người buôn vải nói "Không lo. Hai chúng tôi gấp về quê, Tướng công muốn mua, dùng trang sức trao đổi cũng được".

六〇　王信聽說首飾可以抵價，不覺心中一動，他想：趙家贈的首飾，左右是不吉利之物，他倆都是外鄉人，又急需回鄉，這是個機會！於是，便取出首飾，折合五十兩銀子，將布買下。

60. Vương Tín nghe nói có thể trao đổi bằng trang sức, không khỏi động lòng, hắn nghĩ: Triệu gia tặng bộ trang sức, không phải là vật lành, hai người đều là người làng khác, lại vội trở về quê, đúng là một cơ hội! Thế rồi, bèn lấy bộ trang sức ra, quy thành năm mươi lạng bạc, để mua vải.

包公險案

● 六一　兩個布商接過首飾，便將布抬到王信家中，道別而去。

包公審案故事

61. Hai người buôn vải nhận bộ trang sức, bèn gánh vải vào trong nhà Vương Tín, rồi từ biệt đi luôn.

● 六二　這兩個布商，正是張龍、趙虎假扮的。兩人回到縣衙，便把首飾呈上，包公立刻就傳田氏來。田氏一看首飾，正是那日所贈之物，睹物思人，不禁又傷心起來。

62. Hai người buôn vải ấy, chính là Trương Long, Triệu Hổ đóng giả. Hai người về huyện nha, dâng bộ trang sức lên, Bao Công truyền Điền thị đến. Điền thị thấy bộ trang sức, chính là vật đem tặng khi xưa, không khỏi thương tâm. Bao Công nói “Phu nhân, vật này là của nhà ngươi, đúng không? Còn có một người, lão phu muốn mời ngươi nhận diện”. Điền thị bảo “Chính là vật của nhà tôi, xin Bao Đại nhân giải oan cho con gái tôi!”.

● 六三 包公隨即傳令把王信抓來。田氏認出了王信，痛罵不休。誰知王信竟當堂一口否認。

63. Bao Công truyền lệnh bắt Vương Tin đến. Điền thị nhận ra Vương Tin, chửi mắng không thôi, bảo rằng "Thằng giặc đáng chết!... chính là hắn! Người đến hôm kia chính là hắn!". Ai ngờ trên sảnh đường Vương Tin luôn mồm phủ nhận, nói rằng "Phu nhân, tiểu sinh chưa từng biết ngươi, chắc ngươi nhận nhầm người!".

● 六四　包公見王信如此狡猾，勃然大怒，便將首飾擲下，叫他認看。王信見了首飾，頓時嚇得面無人色。

64. Bao Công thấy Vương Tin xảo quyệt như thế, đột nhiên nổi giận, bèn đem bộ trang sức ra, bảo hắn nhìn xem, nói rằng "Câm mồm! Cuồng đồ to gan, ngươi hãy nhìn xem vật này là của ai!". Vương Tin trông thấy bộ trang sức, tức thì tái mặt.

● 六五　王信抬頭一望，見高坐堂上的正是前日賣卜的老漢，兩旁站着的就是賣布給他的布商，知真情已經暴露，衹好低頭伏罪了。

65. Vương Tín ngẩng đầu nhìn, thấy người ngồi trên sảnh đường chính là lão thầy bói hôm trước, đứng hai bên là người buôn vải đã bán vải cho hắn, biết thực tình đã bị lộ, đành cúi đầu nhận tội.